

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

33 Cognoscere seipsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

inquis testum iustitiae aculeo clementiae mel habere
 innueni commissum, iuxta illud Ouidij:
 sit piger ad pœnam Princeps, ad præmia velox,
 Et doleat quoties cogitur esse ferox. O laus
 Mag. de gent. Sept. lib. i. c. vlt.

SIGNVM XXXIII.

COGNOSCERE SEIPSVM.

cognitio sui.

1. Plin. in Panegyrico vult, ut Magistratus non minus se hominē esse, quam hominibus preceps inter esse cogitet. Sic Saladinus Christianorum olim clarè terror, qui Syriam, AEGyptum, & Africæ bonam dñe, partem subegit, morti iam vicinus in cognitione nican hanc (se hominem esse) serid descendit, & solam interiorem tunicam hastæ prælongæ impositam pro omni pompa funebri per castra sublimem antibus ferri iussit, cum hac acclamatione: *Hoc unum lin- eset, ceum ex totius Orientis opibus restare Saladino.*
erum Fulg. lib. 7. cap. 2.

Nihil rquè supercilium cogit nos altum spitis. Scientes ponere, quam humanæ miseriae cognitio in suo & consideratio, quod (ut ait Plin. in Proem. vii. sec. Nat. hist.) *Homo natus iacet manibus pedibusq; de- plorans similius flens animal cateris imperaturum;* & a git, ut supplicij vitam auspiciatur. Hinc Salomon, Regum orores quoque sunt, quot erunt opulentiss. iuxta ac sapiē- gia crudelissimus, Sap. 7. v. 3. ait: *Et ego natus accepi commu- endo, et nem aërem, & in similiter factam decidi terrā, & in vita primam vocem similem omnibus emisi plorans: in diuina dulcedo nutritus sum, & curis magnis. Nemo enim ex Regibus aliud habuit nativitatē initium:* Regem unus ergo introitus est omnibus ad vitam, & simi- rum opili exulus.

3. Plin.

3. Plin. 7. *Nat. hist.* cap. 7. ait: Miseret atque pudet quam sit fruola animalium superbissima rigo, cum plerumq; abortus caussa sit odor & narum extinctu, &c. Et: Is denum profectam equa lance pensabit, qui semper fragilis humana memor fuerit. Idcirco Romanis solne fuit, ut triumphanti in sublimi curru ret quispiam, qui identidem illud a tergo sacerdotem: *Respicce post te, hominem mementori.* tull. *Apol.*

4. Consulenti Cræso Lydorum Regi portissimo Delphicum *Oraculum*, quanam seminaret ad felicitatem peruenire, responsum suum ipsum cognoris.

σεντόρ γινάτκαρ εὐδάμωρ ιροῖς την περίστατην καινοτομίαν.
Cognoscens te ipsum, fueris sic Cræsus.

Plut. in Solone. Herod. lib. I.

5. Philippus Rex Mac. cum in Charonea suis Athenienses, metuens ne rebus praeclaris sui oblitus supra humana extolleretur, hoc munericus delegauit, ut singulis diebus, quam foras prodiret, vel sui copiam aliquid ret, humanitatis memoriam renouaret, et ei proclamans: *O Philippe, homo es.* Aelian. 8. cap. 15.

6. Philippi huius virorum *Olympias*, cum Alexander filij corpus multis diebus insepultum esse inaudisset, a graui & amaro gemitu in hec prorupit: *O fili, tu cum in numerum Dar referri volueris, & id perficere summo studio tu sis, nunc carere debes, quæ sunt mortaliorum communia, terra & sepulchra.* (Aelian. var. cap. 30.) Alexander viuus diuinos ambo

honores, defuncto nec ultimus obtigit honos, quem quis homo persoluit homini, quamlibet humili. Narrant enim h. storici Alexandri corpus multis diebus insepultum acuisse, ob graues Procerum consultationes de successione Principatus. Q. Curt. & Plut.

7. Augustus Caesar iamiam animam emissurus, amicos percutitus est, an non minimum vita in hac fabula commode egisset? atque moriens subiecit: Date plausum, & omnes vos cum gaudio plaudite. Suet. cap. 99. Recte ergo dixit Seneca epist. 91. Aequalis omnes cinis, impares nascimur, pares morimur.

8. Gelimer Vandalarum Rex in Africa, cum per Belisarium Iustiniani Praefectum victus esset, & cum uxore familiaque ad Imp. Constantiopolim duceretur, pleno ore semper risit. Quæ Vide signum renti cur doloribus circumscriptus risum ederet, u. o. 79.

ne fuit respondit se ridere fortunæ humanæ vicissitudinibus, idemdem usurpans: Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Pom. Lat.

9. Val. lib. 7. c. 2. referit eum quendam traditum diadema, priusquam capit. doneret, retinebat diu considerasse, ac dixisse: O novus magis,

quam felicem pannum, quem si quis periret, nos, at, quam multus solitudinibus, & perculis, &

miseris sit referris, ne humi quidem iacentem tol-

lere vellet: ut & Antigonus Rex regnum nobilem

leruitum esse dicebat. AFL. lib. 9.

10. Tiberius, priuignis Augusti, Imperium offe-

rentibus, ægrè admodum, & quasi coactus rece-

pit, querens miseram & onerosam sibi iniungi-

seruitatem: verum accepit tandem, sed hactenus,

ut quandoq; (in senectute) deponeret. Suet. c. 24.

◎

m. Dio-

11. *Diocletianus*, secum s̄pē contemplans tunx mobilitatem, decreuit se Imperio abdicare & in priuatam secedere vitam. *Pomp. Lat. ad mef.*

12. *Carolus V.* memor huiusce fragilitatis, ante mortem administratione Reip. se sp̄go (q̄ submouit, & cūm in filium iam validum erat animi curas contulisset, secessit in Hispania in Diuī Iusti Monasterio, septem à Placentia diebat liaribus, se abdidit, cum r̄z. duntaxat fauoribus, Deo & quieti vacaturus: interdixit se aliter quām Carolum appellari, Cesar Augusti nomina cr̄n rebus animo exuens, non c̄tum hoc honorari contemnens. Adductus illis p̄diu ante Imperium à se abdicatum, sarcinum, gum sibi construi iussisse, cūm funebri sc̄cius colectile, deportandum, clanculum ramen,

Vide signa 19. par. 2. cūnque iret, quem apparatum habuit ap̄ Commodo quinque annis vbi cūnque locorum esset, proficisceretur, illudō gentilissime dorum lis noctibus consuētū atque reponi iussit, menzibit rabantur, quidam, qui circa ipsum erant, tūm saepe aliquem ibi detineri, & conseruare, non nihil librorum, in quibus historię tropones continerentur, alij aliud quippiam & quod gni. Cesar vero sibi cōsciens in quem v̄ & Deo secum deferret, subridendo, in rei cuiusdam & frugib⁹ omnium charissimę vsum id secum deferre non solebat. Si assidue mortem ante oculos sibi natis posuit, & sibi semper capulum funebrem aſſiſto se voluit, vt perpetua mortis cogitatio exire feceret ē corde vanum hujus mundi fastum, illius fabras autem actiones agendas esse dum v̄ne pertineant.

admoneret. D. Ioan. Chokier in Thesauro Aphor.
Pol. lib. 6. c. 5.

Let. 13. Aius eius Maximilianus I. testamento cauit, vt exanimum corpus suum rudi linteo incitatis, solutum, sine vila exenteratione, sarcophago (quod triennio ante mortem parari curandum uerat) imponeretur, naribus, ore, auribusque spainis viva calce oppletis. (Eu aromata, quibus conacentur diebatur.) Voluit monumentum illud assidue et famili in oculis habere, quod diceret: *Cogita mori.*
dixit. *Quid te dilatas, & extendis? quid multa possit?*
Caedes, plura appeti? quem tot prouincia & regna
uens, non capiunt, loculus iste capiet. Calcem cauis
illis partium immisit, vt corpus putredini na-
sarcinum, ea consumente & exedente materie, ci-
bri simius consumeretur, & iret in suam terram. Idem.
nen, 14. Anastasius II. Imp. Theodosius III. Isacius
uit ap Comneus, Manuel Comneus, Lotharius Ludou-
i, Pij F. Bambus Hispaniae Princeps, Ethelredus
Mercede, in Anglia Rex, Rachisius Longobardorum, Inates Brit-
iue insulae, & alij Scotia, Ar-
iuissit, menia, Gallia, Bohemia, & multi poten-
erant, & nulli Orbis Christiani Monarcum humanas res
seruare, earumque fastigium despiciunt habentes. & vi-
litoria deponentes, priuati conditionem acceperu-
erunt, & quod reliquum vitæ erat, in Monasterijs, sibi
uem & Deo victuri, traduxerunt, assidia mortalitatis
nudum & frugalitatis humanæ æternæq; vitæ memoria,
desertum non solum intra orbitam modestiæ atque huma-
nos sibi nitatis se se continuerunt; verum etiam, postpo-
rem aucto omni splendore, in soliditudinem sub exitu vi-
tio exire fecerisse, relicta etiam, imò pessundata, vt me-
tum, illiusibi Deoq; uiuerent, Imperij dignitate. Huc
in via pertinet illud ex Iuuuenali expressum:

ad 2

Cresc.

Credite, de celo descendit, nosce teipsum
Hinc bene qui se se nouerit, ille sapit.
35. Nobilis quidam Florentinus mille flor.
collegerat, ut Europæ partem aliquam luit.
Hoc suum consilium cognato suo, viro pro.
ac docto communicanti, sic ille respondit:
ne, mi cognate, bis mille florenos in trip.
quam Orbis terræ cognitionem: salutem em.
iorem tibi adferet domi noscere vitia, eadem
rigere, quam extra patriam, maximo vites
mine, atque incredibili sumptu Italiam, G.
Germaniam, ac deniq; Belgiam Orbis ocellas
agrade. Hec Pogius Flor. Multò certe p.
se ipsum diligenter excutere, atque ad
explorare, & nosse, quam terras perlustra.

SIGNVM XVII.

CONCORDIA CONCORDI - SINE QVA VELI
studere, & fund - ut ciuitatis veluti periculus fo.
discordias mine discinduntur) summiopere stu.
rillere. dere & discordias sopire.

Nihil melius est ciuitati, quam vniuersal
niciosius, quam diuisio; neque illæ si.
res, quæ concordem ac bene moratam ciui.
diruere possunt. (Plato s. Pol. Arist. s. Pol.
1. Ostendit hoc Agrrippa, Legatus ad pe.
Rom, dissidentem à Patribus missus, fab.
membris corporis inter se & cum ventre.
dentibus. (Liu.lib.2. Dionys. Hal.lib.6.)
2. Indicauit sertorius, equis duobus in co.